

[Henry L. W. Jensen.]

verdens største, nemlig Nestlés kaffe, har en lille fabrik et eller andet sted. Nu kom jeg til at nævne navnet, det kunne jeg hælde undladt at gøre af reklamemæssige hensyn, det er jo det samme her som i radioen; men denne koncern har anlagt en lille fabrik i Hjørring. Den har fået en beskyttelse på 4 kr. på pulverkaffe. Nu skal jeg ikke sige det for højt! Når der anvendes 350 000 kg pulverkaffe, som der gøres her i Danmark, så kan jeg stille det op på den måde, som man plejer at gøre det i de frihandelsvenlige kredse, jeg kigger ned på i øjeblikket, at 350 000 kg à 4 kr., det bliver 1,4 mill. kr., som befolkningen, der drikker kaffen, må betale i afgift, og derefter er resultatet af beregningen, at man for hver af de arbejdere, der er på den pågældende fabrik, betaler 30 000 kr. i form af beskyttelse.

Jeg kunne trække mange andre eksempler frem; men jeg er kommet med dette, fordi jeg er blevet provokeret. Den ærede ordfører for socialdemokratiet (Lars P. Jensen) var så venlig at provokere mig frem med alle disse specielle spørgsmål, og det er måske også rigtigt, at vi kommer til bunds i tingene, så jeg vil fortsætte lidt endnu.

Beskyttelsen for vinduesglas for eksempel, noget, der anvendes i bygningsindustrien og i virkeligheden er koncentreret på et meget stort selskabs hånd. Dette selskab har ikke tidligere været i stand til at levere det normale vinduesglas, der skulle bruges. Nu har man udvidet toldbeskyttelsen til at omfatte det vinduesglas, man heller ikke i fuld mængde kan fremstille samme sted. Det vil medføre en forøget pris for byggeriet, idet alt vinduesglas bliver meget dyrere.

Man har beskyttelse inden for bygningsindustrien, hvad der måske er kendt, for en ganske enkelt fabrik, der laver bygningsbeslag herhjemme. Disse bygningsbeslag, der anvendes overalt i bygningsindustrien, bliver beskyttet på en sådan måde, at byggeriet også herved bliver dyrere.

Jeg ved ikke, om man lagde mærke til, hvad aviserne skrev i går: at byggeriet ville blive væsentligt fordyret, ikke på grund af arbejds løn, men på grund af materialeprisens stigning. Nu får vi altså på mange områder en meget stærk stigning på materialer, der skal anvendes inden for byggeriet, foruden en lønglidning.

Man kunne nævne møbelindustrien, og man kunne nævne en del små fabrikker, som man ganske simpelt beskytter ved at pålægge deres varer en ret stor told. Det ærede medlem hr. Lars P. Jensens socialdemokratiske valgkreds, Silkeborg, har fået en lille pæn fabrik. Der er ikke noget mere tiltalende end de små fabrikker, man bygger op, for de bliver store senere hen, men der er noget utiltalende i, at man giver en beskyttelse på 9 pct. på et område, hvor materialerne anvendes til møbelindustrien og bygningsindustrien og altså medfører en direkte fordyrelse af de pågældende varer til den pågældende industri. For at bruge det udtryk, som man fra liberal side i de kredse, der sidder i regeringen, har anvendt tidligere: det havde været billigere for staten at betale disse arbejdere fuld løn og så være fri for toldbeskyttelse, der fordyrer alt møbelarbejde.

Jeg skal ikke komme for dybt ind på tolden på biskuit; men for en enkelt lille kage med chokolade har man sat tolden op med 850 pct. Man kan selvfølgelig lade være at spise disse chokoladekager; man kan holde dem ude fra landet, men faktum er, at det er sket, at man har sat tolden så meget op. Hasselnødder har man formentlig, som jeg sagde, sammen med Turistforeningen for Danmark sat op af hensyn til rejserne til Sverige, for hasselnødder bliver nu lige så dyre som mandler, og det vil fremme turistfarten mellem Sverige og Danmark.

Jeg kunne trække en hel del andre eksempler frem. For glas og porcelæn, altså almindeligt glas og porcelæn, som man anvender i den daglige husholdning, er der stigninger i tolden, der varierer fra 32 til